

Obsah:

Úvod	5
Cíl etické výchovy	7
Výchovný styl pedagoga	8
Program etické výchovy	9
Metody etické výchovy	10
Fragmenty:	
1. Přisedla ke mně v městské dopravě...	12
2. Daleko později jsem byl už politickým...	14
3. Nacistické věznice, káznice a koncentráky...	16
4. Tím Terezínem jsem se náhle dostal...	18
5. Když mne poprvé odvezli zbitého...	20
6. Jiný příběh z pankrácké chodby...	22
7. Roudnice se mi porůznu vracela...	24
8. Jsme opět v Terezíně v Malé pevnosti...	27
9. Jan Opletal byl starší medik...	29
10. Je červen 1998...	31
11. Když jsem dojížděl před válkou...	33
12. „ <i>Mílu utahali</i> “ - stačil mi ještě pošeptat...	35
13. Ještě k Novému Bydžovu...	38
14. Jednou z jara 1941 jsme jeli opět...	40
15. Vraťme se ještě do roku 1938...	42
16. Na podzim 1941 mne transportem...	45
17. <i>Kam jdeš, kdy přijdeš, vrátíš se...</i>	47
18. Nechci opakovat všechny krutosti...	50
19. Chtěl bych popsat ještě několik...	53
20. Po válce jsem získal motáky...	55
21. V létě 1941 přibyli do Terezína...	59

22. V roce 1947 v létě jsem se ocitl v Norsku...	61
23. V květnu 1998 jsme se sešli s bývalými...	63
24. Konec roku 1941 a začátek roku 1942...	65
25. V roce 1942, ještě v zimě v únoru...	67
26. V červnu 1998 jsem byl na vyšetření...	71
27. V únoru 1943 mne skutečně v Halle propustili...	73
28. Za léta věznění jsme se naučili...	75
29. Ale už jsem z vězení venku...	77
30. V roce 1946 jsme byli o prázdninách...	80
31. O rok později, v roce 1947...	82
32. V tomtéž roce 1947 při jedné cestě...	84
33. V roce 1949 začala moje...	87
34. V roce 1982 jsme byli s Libuší...	90
35. Neklidné tempo dvacátého století...	91
36. Ani Josefov a mé působení v nemocnici...	94
37. <i>A zase večer, vidím zář...</i>	96
38. Mnoho přátelství vzniklo...	100
39. Ještě musím připojit malou vzpomínku...	102
40. Konečně po delší době vysvitlo slunce...	105
41. V poslední době, v roce 1999...	107
42. Ještě takové poslední zamyšlení...	110
Závěr	111
Přílohy:	113
Literatura	115